

Alkalmi imák.

I.

Új ház építésekor.

Örök szeretet nagy Istene, mennyei kegyelmű édes atyánk az Ur Jézus Krisztus által! vallásos örömmel s gyermeki hálával borulunk le színed előtt *ez új hajlékba*, melyét a te atyai segedelmekkel felépítettünk, hogy földi életünk ideje alatt — lenne *ez az új ház* nekünk *lakozási helyünk*; lenne *rővpartunk* az élet viharai ellen; *menedékünk* a roszakarat bántalmaival szembe; *enyhítő oázis* az élet eltikkadó sivatag pusztáján; lenne *családi templomunk*, melyben életünkkel és cselekedeteinkkel nevedet áldhassuk, magasztalhassuk mind halálig.

Nagy nevedet hívtuk segedelmünkül, midőn e hajlék építéséhez, aggodalmakkal, *hozzá* kezdtünk; nagy nevedet áldjuk most, midőn *ez új ház* építésének terhes munkáját, a te kegyelmed áldott segedelmével, elvégezhetjük, s földi lakozásunk hajlékát megépíthettük. Tied legyen minden hála, dicséret és dicsőség, mely lényünk szentélyéből, mint buzgó ima, ajkainkra feltör és elhangzik.

Hála néked örök jószág, hogy *nem vagyunk többé jöcvények és zsellérek, hanem a szenteknek polgártársai és neked szeretett gyermekeid*; dicséret legyen neked, hogy *a mi erőtlenségünkben a te mindenható hatalmadat megdicsőítetted s az öröm új énekét adtad ajkainkra*; dicsőség legyen neked, hogy megalázódásunkban kétségbeesni nem engedted, sőt felemelve a porból nagy dicsőségre méltattál, midőn *ez új hajlékba*, mint a te ajándékokból tulajdonunkba — im már beköltözkhettünk.

Megszégyenülték a mi ellenségeink, a kik minket a mi szegénységünkben megvetettek, s mint a mérges kígyók sziszegve rágalmaikkal bántalmaztak. Elnémultak a hitetlenek, a kik gúnyolódva kérdezték: *hol van az Isten, a kiben bíztok?* . .

Oh uram! te jelen voltál megaláztatásunk napjaiban is, különben mi kétségbeestünk volna . . . Kegyelmed vezérelte érzéseinket és gondolatainkat, hogy megbocsátni tudhassunk az ellenünk vétőknek s őket szidalommal ne illessük. . . .

Most Uram, midőn diességéd sugárai ragyognak rajtunk, gyermeki megalázódással ösmerjük bé: javunkra lőn Uram, hogy megdorgáltál minket! Elvesztettük hajlékunkat, de a te jóságod még szebb, még egészségesebb hajlékot ajándékozott minékünk munkánk és szorgalmunk után. A megaláztatás fájdalomával látogattál meg, de csak azért, hogy mostani örömünk annál édesebb legyen. A szegénység sötét éjszakáját borítottad mireánk, de csak azért, hogy hitünk esillagai annál fényesebben ragyogjanak s igaz barátainkat, kik minket a mi inségünk napjaiban nem vetettek meg — felismerhessük s az új boldogság hajnala annál édesebb örömmel derülhessen reánk . . . *Uram! te ezer iziglen cselekszel irgalmasságot azokkal, a kik szeretnek tégedet és megtartják a te parancsolataidat . . .*

Irgalmasságod diességéi ragyognak reánk most is, midőn ez új hajlékban öröm-ünnepet szentelünk s szent nevedben óhajtjuk megszentelni.

Uram! lakozzék ez új hajlékban a te diességéd. Legyen eltávolítva innen minden a mi bűn, a mi tisztátalan. Ne engedd, hogy a te szent nevedet itt hiába felvegyük, vagy említsük.

Engedd Uram, hogy élhessünk ez új hajlékunkban hosszas időn keresztül, halálig háborítatlan békeességben és szeretetben. Adj nekünk jó egészséget, az élet esöndes örömeivel megédesítve. Koronázza igazságos munkáinkat világi haszon, szerenese és előmenetel. Kizárva legyen innen, — inség, nyomor, szenvedés és bánat. Lakozzék itt kegyelmeddel a munkásság és takarékoság fősvénység nélkül. Találjon itt békés menedéket, pihenőt a beesületes üldözött és utas. Az inség embere, ha nyomora felénk hajtja: lelje fel a szeretet kenyerét és italát, panasz és bánatalom nélkül. Óscink vendégszeretetét, engedd Uram, hogy módunk és tehetségünk legyen gyakorolhatni. Adj segedelmet, hogy a bánatot vigasztalni, a könnyeket letörölni tudhassuk. Segíts jót tenni és megbocsátni még ellenségeinknek is.

Oltalmazd meg új hajlékunkat a gonosz ember pusztító tüztől, bánatmaitól s ha majd az idők viszontagságai megrongálják, adj új segedelmet, hogy a romlásokat kijavíthassuk. Engedd, oh mindeneket megtehető Isten, hogy ez az új hajlék, melyet annyi

aggodalommal és fáradalommal, segedelmed gyámolításával, megépíthettünk: legyen halálunk órájáig lakozási helyünk s abból se tűz, se víz, se rossz emberek soha ki ne üzhessenek.

Ezzel az imával szenteltük meg új hajlékunkat s te légy meghallgatója édes Istenünk, s valamint eddig örömben és fájdalomban, inségben és jólétben a mi gondviselő Istenünk voltál, légy a mi őriző pásztorunk ennek utána is, mert hiába való az őriző, ha te meg nem őrizel; hiába való a mi igyekezetünk, ha te meg nem szenteled . . . Szenteld meg azért jó atyánk szívünk érzéseit, lelkünk gondolatait, életünk minden cselekedeteit ez új hajlékunkkal együtt, hogy legyünk mi tenéked választott néped, szent örökséged, királyi papság, kikre gondot viselsz mind itt e földön, mind majd lelkünkre ama jobb hazában. Ezekben kérünk, ezekben hallgass meg, szent fiad a Jézus nevében.

Miatyánk! stb.

Utó ima

Uram! te benned biztunk eleitől fogva, téged tartottunk a mi hajlékunknak. Nevedet hívtuk segítségül, midőn ez új ház építéséhez hozzá kezdtünk; atyai kegyelmedet áldottuk most, midőn bele költözködhettünk s öröm ünnepet ülhettünk ez új hajlékban és dicsőséged magasztalásával, buzgó imáinkban megszentelhattuk azt.

Vedd kedvesen örömmünnepünket s légy velünk az időknök véghetetlenségén keresztül. Amen.

II.

*Új házasokért.**

Örök szeretet, örök jószág kutforrása, hatalmas Isten, kegyelmes édes atyánk az Ur Jézus által!

Új házas párokért emeljük fel erőtelen imánk esdeklő szózatát; atyai áldásaidért esedezünk az ők számukra, mielőtt az élet küzdelmes, sokszor tövises és csalódásokkal teljes utjaira elbocsátanók.

Uram! ők eleget tettek polgári kötelességeiknek, midőn a világi hatalom embere előtt törvényes házasságra léptek, hogy a te szent paranesod szerint: *minden férfiuinak tulajdon felesége és minden nőnek tulajdon férje legyen*; de siettek a vallás paranesának is cle-

* Mikor a templomban az egyházi beszéd és uri ima elmondása után közhírré tétetik, hogy az egyház áldását kikérték.

get tenni, mint jó keresztények és a te szent nevedben szent esküvőssel pecsételték, erősítették meg házassági szövetségüket, hogy a mit te Isten összekötöttél, ember ne válaszsza el csábitással és hűtlenséggel . . .

Mit ér minden emberi szándék, cselekedet, ha azon a te atyai helyben hagyásod, kegyelmed meg nem nyugszik? Mit ér a házassági szövetség is, köttessék bár az a hatalom törvénye szerint, ha a te atyai jószágod helyben hagyása meg nem áldja, meg nem szenteli.

A te atyai jószágod helyben hagyása, megszentelő kegyelmed áldásaiért esedezünk azért az ők számukra.

Vedd ez új házásokat, oh mindenható édes atya! örökdő gondviselésed kegyelmes karjaira.

Tedd örökkétartóvá a szeretetet, melynek rózsa kötélke sziveiket összeesatolta.

Áld meg őket az egyetértés, a bizalom szentségével, hogy két testben egy szív, egy lélek lehessenek, míg földi vándorlásuk napjai tartanak.

Oltalmazd őket nyomor, inség leverő csapásaitól; sőt azok helyett ragyogtasd felettük a jólét, boldogság, meglegedés, az áldás és gazdagság verőfényes napjait. Adj erőt, segedelmet, testi, lelki épséget élethivatásuk hiveséges betöltésére és igazságos munkáik után áld meg világi haszonnal, előmenetellel. Ne engedd, hogy a *hitelenség*, mint a *csalárd kigyó* kiűzhesse őket családi boldogságuk paradicsomából; sőt a megpróbáltatások keserves napjaiban: add a te benned vetett hitnek erős bizodalját, hogy gyermekei hittel nyugodjanak meg a te gondviseléseden, tudván, hogy te még a szenvedésekkel is a mi javunkat munkálod. Oh emlékeztess azért őket atyai ígéretedre: *ezer iziglen cselekszel irgalmasságot azokkal, a kik szeretnek tégedet és megtartják a te szent parancsolataidat.*

Add nekik vezérül, a jézusi hit mellett, az erény, jellem és becsület fénylő szövőtnékeit, hogy el ne tévedhessenek az élet szövvényes utain.

Áld meg házassági szövetségük édes szerelmét gyümölesözéssel: ép, egészséges, jó gyermekekkel s azok nevelésére adj erőt, segedelmet, keresztényi bölcseséget, hogy *nevekedhessenek azok testben, lélekben. Isten és emberek előtt való kedvességben.*

Áldd meg őket a te atyai áldásod minden gazdagságával, hogy ama megígért jövő élet — csak dicsőbb folytatása legyen a földi élet szent örömeinek, boldogságának.

Avagy csak egy áldásod van-e neked jó Atyánk? . .

Áldj meg azért minket is, a kik ez új házásokért imádkozunk.

Dicsőítsd meg a te mindenható erődet a mi erőtlenségünkben.

Tedd gyümölcsözővé szentigéd igazságait mibennünk és bocsáss el atyai áldásaiddal és azon édes hitreménnyel és bizodalommal, hogy meghallgattad a mi könyörgésünk esdeklő szavait és szerető édes atyánk, gondviselő Istenünk leendes az örökkévalóságon keresztül.

Amen.

RÉDIGER GÉZA.

„Több világosságot.“

Egyházi beszéd.*

Alapige: Ézs. 59. r. 9. v. Várjuk a világosságot,
de ime nagy homályosságban járunk.

„Legyen világosság.“ Mózes próféta előadása szerint így szó-
lott az Ur a teremtés hajnalán, mi előtt még az eget és földet be-
népesítette volna. A mély belátású próféta ezzel nemcsak azt az
igazságot fejezi ki, hogy a világosság Istennek legelső és legnagyobb
adománya; hanem azt is, hogy a természeti életnek, a növekedés-
nek, a fejlődésnek legfőbb feltétele, örök törvénye: a világosság.
Igaz, vannak a sötétségnek is lakói, melyeknek szeme elszokott a
világosságtól, melyek a nap lenyugvása után érzik jól magukat; de
a természet igazi élete csak akkor kezdődik, a mikor a világosság
áldott forrása: a nap szétszórja sugarait. Az addigi nyugalom helyét
a mozgás tölti be. A halál képe helyett az élet jele láttatik min-
denfelé. Mintha minden megállana az éj tartamára s mintha min-
den megmozdulna a világosság első sugarára. Ha az isteni törvények
ellenére a nap elveszitené világító erejét, örök halál reménytelen éjsza-
kája borítaná el földünket. A napnak természetes világát semmiféle
mesterséges fénynyel pótolni nem lehetne.

A milyen pótolhatatlan a természet életére nézve a természeti
világosság, éppen olyan nélkülözhetetlen a lelki életre a lelki vilá-
gosság. Már a szent írók a lelki élet kiválóbb tényeit, a léleknek
nagyobb szerű föllángolását világosság által érzékiesítették. Mózes az
égő esipkebokor lángjánál veszi az Urtól megbízatását Izrael kisza-
badítására; majd pedig villámlás között hallja a tiz parancsolatot.
A próféták mind valamely vakító fény világánál tudják meg kül-
detésük ezélfját. Sault ama nevezetes damaskusi úton „mennyei vilá-
gosság vette körül“ s úgy lett belőle Pál apostol. Szóval a szent-írás

* Elmondva Kolozsvárt a magyarországi unitárius egyház 1900. évi főta-
nácsa alkalmával.